

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1312 Usque Ad Annum 1351

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1767

VD18 9011826X

§. 60. Matthæus Pro-Comes punitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66305)

lentiæ Præsulibus, & Inquisitori Jacobo Bernardo scripta; quem jubet inquirere hoc in facinus, nocentes affinesque sceleris ex præscripto canonum infectari, & hanc ad rem Optimatum ac Magistratum urbanorum operam exposcere. Fratres sic mactati habebantur in numero Martyrum: corpora Valentiae in cœnobio Minorum sepulta sunt. Dicebantur ibi facta esse multa miracula: quorum commentariis inspectis Papa Valentinum Episcopum illa perquirere voluit. Verum indagatio caruit effectum.

Sæcul. XIV.
A.C. 1321.

n. 25.

§. LX.

Matthæus Pro-Comes punitur.

Anno proximo Papa Joannes pergebat animadvertere in Matthæum Pro-Comitem, Gibellinorum in Lombardia Ducem. Habuerat patruum Ottonem Mediolani Archiepiscopum: qui ut nepotem ad dignitatem eveheret, an. 1287 eum ibi eligi curaverat in Magistratum. Anno 1293 Imperator Adolphus Nassovius eundem designavit Imperii Vicarium in Lombardia. Sed anno 1317 is hoc titulo haud contentus, Mediolani Dominus ac Princeps vocari voluit. Molestissime id ferens Papa per litteras Cardinali Bertrando Pojeto Legato suo inscriptas declaravit Matthæum ob contuma-

Corio. p. 342.
p. 356.

p. 420.

Rayn. 1320.
n. 12.

Sæcul. XIV. tumaciam suam incurrisse in anathema
A C. 1322. jam contra se pronunciatum; quod pro-
 mulgari denuo, eumque ad Summam Se-
 dem citari jussit, eidem minitans gra-
 viores pœnas, si gerere morem porro re-
 nueret. Dabat 27 Jun. 1320.

v. to. 11. Conc.
p. 1648.

Aspernantem semper censuras Pro-
 Comitem damnare velut hæreticum sta-
 tuit. Vexabat etiam Raynaldum Passa-
 tinum alterum Gibellinorum Ducem,
 prohibens hunc non debuisse munus Vi-
 carii Mantuani accipere sine autoritate
 Summæ Sedis, cujus esset de illo sta-
 tuere vacante imperio. Eodem obten-
 tu exagitabat Canum * Testium, qui Ve-
 ronam occupaverat. Sed omnia movens
 nihil promovit contra viros armatissi-
 mos; nec horum impetus militares stitit.

Rayn. 1322.
n. 5.

Proin compulsus ad armorum vim præ-
 cipue contra Pro-Comites nempe Mat-
 thæum & quatuor ejus filios adhiben-
 dam foedus percussit cum Friderico Au-
 striaco Imperatoris Ludovici Bavari æ-
 mulo. Theodorum quoque Montis Fer-
 rati Marchionem ad hujus belli societa-
 tem impulit, per epistolam 4 Febr. 1322
 datam Matthæi Pro-Comitis crimina sic
 exponendo:

n. 6.

Ejus violentiæ ac vexationes obstant
 Præsulibus, ne obeant diœceses suas, &
 ministerii sui functiones exerçant: un-
 de

de fit, ut ibi crescant hæreses ac schisma-
 ta, & divinum cesset servitium. Quæ
 res ac pessima dicta sua vehementer il-
 lum suspectum de hæresi reddunt. Nam
 publicus manat rumor, eum negare vel
 saltem in dubium revocare corporum
 reditum ad vitam. Turbat pacem pro-
 vinciae (haud ignoras) ac exactiones
 intolerandas facit. Has ob causas pro-
 scripsimus eum, aliisque poenis sacris &
 profanis affecimus. Sed tantum abest,
 ut se submittat, ut ferocior etiam at-
 que crudelior sua augeat crimina, & quod
 graviter dolemus, negotium terræ sacræ
 impediatur.

Sæcul. XIV.
 A.C. 1322.

Papa 23 Jan. jufferat bellum sacrum
 contra Matthæum indici. Hoc dum
 agitur, interea Aicardus Mediolanensis
 Archiepiscopus, ac tres Inquisitores fi-
 dei eum hæresis condemnant per sen-
 tentiam 14 Martii latam, in qua dicunt:
 De Sacramentis male sentiens potesta-
 tem clavium indigne spernit. Idcirco
 anathema iteratum diu pertulit, & in-
 terdictum, quo Mediolanum ejus cul-
 pa perculsum fuerat, violavit sæpius, ju-
 bens corpora mortuorum inter sonitum
 æris campani in templis & coemete-
 riis reluctante Clero humari. Zachari-
 nam filiam suam Richardino, cui in Ec-
 clesiæ facie nupserat, sine sententia di-
 vortii ademptam alii conjunxit. Et po-
 stea:

n. 7.

Sæcul. XIV. **A C. 1322.** stea: Invocatos sæpius dæmones consulit, negatque fore, ut corpora reviviscant. Per triennium sprevit Papæ anathema, & hujus repetitionem factam propterea, quod non comparuerit ad tuendum se contra sui accusationem de hæresi. Quocirca hujus convictum declaramus, ejus bona fisco addicimus, suis eum honoribus privamus, & infamia notamus ipsum liberosque ac posteros ejus. Scilicet opus erat eum quocunque demum modo inveniri hæreticum, ut a Judice ecclesiastico suis exui bonis & dignitatibus posset.

§. LXI.

Philippus Longus moritur. Carolus Pulcher Gallorum Rex.

Eodem anno 1322 nocte secundæ aut tertiæ Januarii decessit Rex Franciæ Philippus Longus, postquam quinque annos regnaverat: & quia non reliquit prolem masculam, successit illi frater suus Carolus, Marchiæ Comes, ac Remis 9 Febr. coronatus est. Carolus Pulcher vocari solet. Papa ei scribens consolatorias de extincto Rege ipsius fratre, salubria simul monita, quomodo se gereret, dabat; & aliquo post tempore irritum declaravit ejus conjugium cum Blanca

Baluz. to. I.

p. 133.

Cont. Nang.

p. 696.

Du Tillet.

Rayn. n. 23.